

. Punți și Poduri

O relație nu este (doar) o punte (d)intre doi oameni. O relație este un act de Creație în care fiecare vine cu ceea ce este p cu ceea ce are, dar vine fi cu ceea ce vrea să fie fi cu ce nu are un act de creație care implică să pui fi să iei, să șlefuiști până la ultimul detaliu pentru a da strălucire, frumusețe fi funcționalitate dar implică deopotrivă fi să dai jos ce ai ridicat, să ștergi ce ai scris, să distrugi ceea ce îți părea bun, pentru a pune în loc altceva ce are mai mult sens. O relație este un coautorat în care ideile unuia pot fi puse în cuvinte de celălalt iar filele umplute de tine pot fi rupte de cel de lângă tine sub simpla motivație că el alfa consideră că e mai bine pentru opera ce-o scrieți împreună. O relație este un concert la patru mâini la unul fi același pian, un concert în care partitura pe care tu o urmezi notă cu notă poate fi ignorată nonșalant fi spontan de celălalt, care, în mod firesc, face uz de dreptul la improvizație. O relație este un dans în doi, în care pașii tăi riscă să preia ritmul ființei tale, alunecând pe scenă prea încet sau prea rapid în comparație cu ritmul pașilor celuilalt ori în comparație cu ritmul muzicii pe care voi doi ați ales să dansați. O relație... e asumarea reciprocă, necondiționată fi apriori, a tot ceea ce rezultă din acordul a doi oameni de a pune în comun ceea ce au fi ce nu, ceea ce sunt fi ce nu, pentru a obține Altceva. decât ar obține dacă ar alege să nu intre în relație. O relație implică inclusiv responsabilitatea reciprocă a riscului conceperii unui edificiu nesigur și disfuncțional a unei opere inestetice, a unei povești de groază, a unei simfonii deprimante, a unui dans ce rănește picioarele. Asumând responsabilitatea rezultatului onest și reciproc, cei doi pot co-crea în continuare, pot demola mai întâi sau pot lasă în urmă ce nu e de păstrat, pot îndrepta erori din mers fi pot șterge greșeli până se tocește radiera, pot coopera fi dansa fi interpreta, iar fi iar, în multe feluri fi în multe ritmuri, până când ajung la Creația care-i însuflețește și-i împlinește pe amândoi până când Creația devine Una cu fiecare din ei p Ei devin Una cu Relația. Fără asumarea reciprocă a responsabilității creației în doze relația rămâne doar o punte între doi oameni, o punte adesea șubredă, mult prea lungă ori mult prea îngustă pentru ca unul sau altul să îndrăznească sau să-fi dorească să o (mai) parcurgă pentru a-l întâlni pe Celălalt spre a construi împreună un Pod.

Tot în 1

Șampon 2 în 1, cafea 3 în 1, roboți de bucătărie 5 în 1...

Se pare că în zona producției de bunuri de consum ori alimentare, plurifuncționalitatea funcționează. În pofida strădaniilor intense a generației întregi, partenerul de viață, oricât ne-am dori noi de mult, nu poate fi (ți nici nu știu dacă e bine să fie) multilateral dezvoltat pentru îndeplinirea nevoilor multiple ale relației de cuplu/de familie/ale celuilalt. Avem pretenția, când ne asumăm o viață în doi, ca celălalt să devină supapă de siguranță, umăr de plâns, zămislicor de copii, susținător de moral !i de buget, companion efervescent, terapeut empatic, maseur, duhovnic, amant pasional bucătar, body-guard, șofer... și da am obosit scriind doar câteva din atribuțiile din „fișa postului” cuiva angajat în instituția numită "cuplu". Ne mirăm că familiile se destramă mai rapid decât un vis de noapte la ivirea zorilor, ne mirăm că mare parte din relațiile care rezistă totuși îndelung, seamănă cu niște câmpuri de luptă sau cu niște saloane de spital de nebuni. Da, vedem și bătrâni care se țin de mână în parcuri și-și zâmbesc, da, vedem și copii senini și voioși ai unor părinți fericiți, vedem și cupluri, cu sau fără verighete pe inelare, care încă se mai sărută franțuzește în metrou sau în mașină și ne întrebăm atunci: „La ei cum de se poate?” Mă încercă un răspuns, a cărei întrebare nici nu-și mai are rostul: cei fericiți în doi, nu-s „2 în 1”, nu-s „unul pentru altul” și nici nu se vor a fi (totul în 1 pentru celălalt, nu sunt două bucăți de cerc ce-și caută perechea, nu-s două jumătăți ce strigă după completare.

Ei sunt... două întreguri unul LĂNGĂ altul ce-aleg, iubindu-se, să se numească (împreună chiar dacă unul cade iar altul se ridică, chiar dacă unul spune „nu” și altul „da”, chiar dacă unul plânge și altul râde, chiar dacă unul vinde luna de pe cer căci celălalt se crede stea, chiar dacă unul strigă când celălalt nu vine, chiar dacă unul nu primește ce altul vrea să dea...